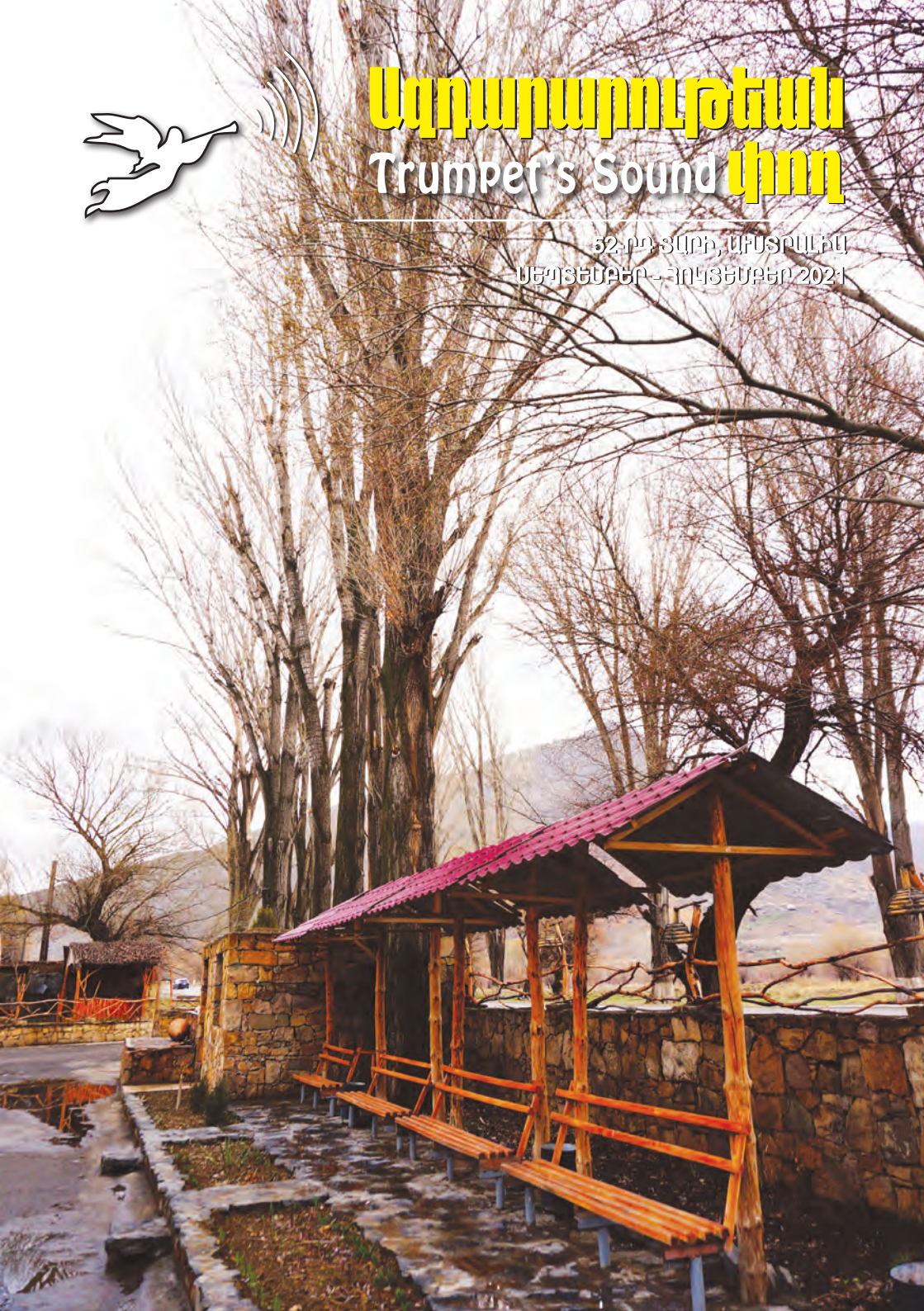

Աղբարարության Trumpet's Sound **փող**

52-րդ համր, ԱՐՄՏՐԱԿԱ
ԱՇԴՅԵՆԱԲԵՐ - ԶՈՎՅԵՆԱԲԵՐ 2021

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՓՈՂ»
երկամսյա հոգեւոր թերթ

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գույումեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

Բովանդակութիւն

Դասեր ձկնորսներէն 3
Հովիւ՝ Հրաչ Գույումեան

Եգիպտոսէն Քանան (1) 5
Տոն Սթորմըր

Մեծ նախաձեռնութիւնը. 8
Ռէքս Տիրլափ

Կանչը, խոստումը եւ արձագանքը . . 10
Նէյլ Պուրման

Մեղքով՝ մահ, Քրիստոսով՝ կեանք . . . 13
Վեր՝ Հասփայ Այանանի

Զմեռը Հայաստանի մէջ. 16
Հովիւ՝ Հրաչ Գույումեան

Կազմի նկարը՝ Նոյեմբեր 2007թ.:

- Աղօթեցէ՛ք Հայաստանի եւ Լիբանանի շատ կարիքաւոր ընտանիքներու համար:
- Զմեռը հասնելու վրայ է. կարիքաւոր ընտանիքները ջերմութեամբ ապահովուելու խնդրի առջեւ կանգնած են:
- Հայաստանի եւ Արցախի աղքատ գիւղերու երեխաներու եւ մեր տասը աշխատակիցներու համար անհրաժեշտ են Սուրբ Ծննդեան նուէրներ:
- Կը խնդրենք աղօթել Մարալի համար: Ան մեր նոր աշխատակիցն է Լիբանանի մէջ:
- Աղօթեցէ՛ք Թոմիկի համար, ով կ'օգնէ մեզ Արցախի մէջ:
- Աղօթեցէ՛ք Տոն Սթորմըր եւ Վարդան Սարգիսեան եղբայրներու համար, որոնք կ'օգնեն «Ազդարարութեան փող» երկամսեայ թերթի խմբագրութեան եւ թարգմանութեան մէջ:
- Աղօթեցէ՛ք, որ կարողանանք Հայաստանի համար շատ անհրաժեշտ ու սիրուած օրացոյցներ տպել՝ 10,000 օրինակով:

Սոյն թերթի ծախսերը կը հոգացուի հաւատացեալներու սրտաբուխ նուէրներով:

Դասեր ձկնորսներէն

Արդեօք դուք Իր հետեւեալորդն էք: Արդեօք ձեր կեանքը կ'արտացոլէ՞, որ Իր աշակերտն էք: Արդեօք ուրիշները Տէր Յիսուսին կը տեսնե՞ն ձեր կեանքին մէջ եւ գիտե՞ն, որ դուք Իր հետեւորդներէն մէկն էք:

Ղուկաս 5-րդ գլխուն մէջ Տէր Յիսուսը Սիմոնին հարցուց, թէ արդեօք կրնա՞յ օգտագործել ձկնորսական նաւակներէն մէկը, որպէսզի կարողանայ ամբոխի տեսնել ու քարոզել: Չկնորսները նոր էին վերադարձած ձկնորսութիւնէն ու յաջորդ օրուայ համար նստած իրենց ուղկանները կը մաքրէին: Այդ գիշեր ոչինչ չէին բռնած:

Երբ ուշադրութեամբ կարդանք այս սլաւամութիւնը, ապա կը տեսնենք երեք բան, որ Սիմոնը ըրաւ, եւ որոնք փոխեցին իր կեանքը:

- Ան հնազանդեցաւ Տէրոջը:
- Ան խոնարհ էր:
- Ան լաւ մտիկ ընող էր:

Սիմոնը չմերժեց Տիրոջ խնդրանքը: Ան ուրախ էր տեսնելով, թէ ինչպէս Յիսուսը մտաւ իր նաւակը: Կարեւոր է Յիսուսին մեր կեանքին մէջ ունենալը: Եթէ Իրեն չունինք մեր կեանքին մէջ, ապա երբեք Իր հետեւորդը չենք կրնար ըլլալ:

Յիսուսը Իր քարոզը աւարտելէն ետք նայեցաւ ուժասպառ, յոգնած եւ հիասթափուած ձկնորսներուն, որոնք ամբողջ գիշեր աշխատած էին եւ ոչինչ չէին բռնած: Յիսուսը իրենց խնդրեց նաւակը աւելի խորը տանել: Սիմոնը կրնար առարկել ըսելով, թէ հիւսնը ինչ կրնայ հասկնալ ձկնորսութիւնէն: Ան կրնար Տիրոջը չհնազանդել, բայց ամբողջ խոնարհութեամբ լսեց Տիրոջ հրամանը եւ իր նաւակը աւելի խորքը տարաւ:

Մեր կեանքին մէջ, եթէ Տիրոջ հետ աւելի խորը չ'երթանք, ապա չենք տեսնել Իր օրհնութիւնները: Ե՞րբ էր վերջին անգամ, երբ դժուարութիւններու մէջ Տիրոջ հետ խորը գացիր: Հնարաւոր է այն ձեզ աւելի շատ ցաւ պատճառեց: Նկատեցէ՛ք, որ ձկնորսները հարց չբարձրացուցին, ըսելով թէ իրենք ամէն ինչ գիտեն ձկնորսութեան մասին: Պետրոսը պարզապէս ըսաւ. «Քու խօսքիդ համար ուղկանը կը ձգեմ»:

Սիրելի՛ բարեկամ, երբեւէ փորձա՞ծ ես Յիսուսին տանել քու վշտիդ, հիւանդութեանդ, անյաջողութիւններուդ եւ ցաւիդ խորքերը: Արդեօք հնազանդա՞ծ ես Իր պատուիրանին, արդեօք լսա՞ծ ես Իր ձայնը, արդեօք հետեւա՞ծ ես Իրեն: Տէրը Պետրոսին պատուիրեց ոռկանը ծովը նետել: Կրնամ պատկերացնել անոր դէմքին արտայայտութիւնը, քանի որ օրուայ այդ պահը ձուկ որսալու սխալ ժամանակ էր: Այնուամենայնիւ, անոնք ապշած մնացին իրենց տեսած արդիւնքէն: Երբ հնազանդեցան, անոնց ոռկանները այնքան լեցուեցան ձուկերով, որ ստիպուած եղան ուրիշներու օգնութեանը դիմելու: Անոնք ձուկերով երկու նաւակ լեցուցին:

Սիրելի՛ բարեկամ, երբ հնազանդեցան անոնք տեսան Աստուծոյ օրհնութիւնը: Երբ կը հնազանդինք, մենք նույնպէս մեծ բաներ կը տեսնենք մեր կեանքին մէջ: Սիմոնի նման մենք մեր անձերը պէտք է խոնարհեցնենք: Երբ ան տեսաւ պատահածը, ընկաւ Յիսուսի ծունկերուն մօտ ու ըսաւ. «Տէ՛ր, իմ քովէս մէկդի գնա, քանզի ես մեղաւոր մարդ մըն եմ»: Սիմոնը ճանչցաւ ու հաւատաց Յիսուսին:

Եթէ չտեսնենք մեր մեղաւորութիւնը, ապա մեզ համար փրկութիւն չկայ, ոչ ալ երբեւէ կը տեսնենք Անոր օրհնութիւնը: Եթէ չ'ընդունինք մեր մեղաւորութեան փաստը, ապա ձեռնունայն պիտի վերադառնանք: Այդ օրը Սիմոնը մեծապէս ցնցուած էր: Ան իր ամբողջ կեանքին մէջ ձուկ բռնած էր, բայց այս հրաշքը ապշեցուց թէ՛ զինք, եւ թէ՛ իր հետ եղողներուն:

Մեր կեանքը կրնայ Պետրոսի կեանքին նման ըլլալ կամ չ'ըլլալ, բայց մենք պէտք է խոնարհաբար Տիրոջը գանք ու ըսենք. «Տէ՛ր, ի՞նչ կ'ուզես, որ Քեզի համար ընեն»: Յիսուսը Սիմոնին ըսաւ. «Սի՛ վախճար, ասկէ ետեւ մարդոց որսորդ պիտի ըլլաս»: Այսպիսով, անոնք իրենց նաւակները ափ քաշեցին, ամէն բան թողեցին ու Տիրոջը հետեւեցին: Սակայն Սիմոնը նաւակը թողեց, որպէս փոխուած մարդ: Արդեօք կ'ուզե՞ս տեսնել Անոր զօրութիւնը քու կեանքիդ մէջ: Պատրա՞ստ ես հնազանդելու, խոնարհ ու լող ըլլալու, պատրա՞ստ ես ամէն բան թողելու՝ Իրեն հետեւելու համար: Բարեկա՛ն, դուն պիտի օրհնուիս, քանի որ պիտի տեսնես Անոր հրաշալի զօրութիւնը ու պիտի վերադառնաս ըսելով, որ դուն ժամանակին դատարկածեռն էիր, բայց Տէրը օրհնեց քեզ այսքան արդիւնքով: Աստուած բոլորիդ հետ:

Եգիպտոսէն Քանան (1)

Ելից գիրքի նախադրեալները

Ելից գիրքի պատմութիւնը պէտք է սկսի այն բացատրութեամբ, թէ եբրայեցիները ի՞նչ գործ ունէին Եգիպտոսի մէջ: Աբրահամին խոստում տրուած էր, որ իր սերունդները պէտք է ժառանգեն այն երկիրը, որտեղ ան պանդուխտ ու օտարական եղած էր: Սակայն, երբ Տէրն այս խոստումը տուաւ, Ան ցոյց տուաւ, որ երկար ժամանակ պիտի պահանջէ մինչեւ եբրայեցիները կը ժառանգեն Քանանացիներու երկիրը: Աստուած ըսաւ, որ Աբրահամի սերունդը պիտի չարչարուի մինչեւ Ամորհացիներու անօրէնութիւնը լրումին հասնի:

Եբրայեցիներու Եգիպտոս երթալու պատճառը սովն էր, որը Յակոբի տասը որդիներու՝ իրենց եղբօր՝ Յովսէփին Եգիպտոս ստրկութեան վաճառելէ տասը տարի անց վրայ հասած էր: Յովսէփը ստրկութեան եւ բանտարկութեան մէջ տասներեք տարի անցնելէ ետք, Աստուած փարաւոնին զգուշացուց գալիք սովի մասին: Աստուած Յովսէփին փարաւոնի երագները մեկնաբանելու կարողութիւն պարգեւեց, ինչի շնորհիւ ան թագաւորութեան մէջ յայտնի անձ դարձաւ: Յովսէփին որպէս ստրուկ վաճառելէ քսան տարի անց, սովը սկսաւ տարածուիլ Եգիպտոսի շրջակայ երկիրներուն մէջ, ինչպէս նաեւ Եգիպտոսի մէջ: Յակոբը, Քանանի մէջ, իմացաւ, որ Եգիպտոսի մէջ սնունդ կայ, եւ այնտեղ ուղարկեց նոյն տասը որդիներուն ուտելիք գնելու համար:

Ի վերջոյ, Յակոբի ամբողջ ընտանիքը տեղափոխուեցաւ Եգիպտոս եւ այնտեղ մնաց 430 տարի: Ժամանակ անցաւ եւ Եգիպտոսի կառավարութիւնը փոխուեցաւ, նոր փարաւոն եկաւ իշխանութեան, եւ որոշ խեղաթիւրում պատճառաբանութիւններու հիման վրայ ան որոշեց ստրկացնել եբրայեցիներուն եւ ստիպել իրենց կառուցել իրեն համար մի քանի քաղաքներ:

Ստրկութիւնը երթալէն աւելի դաժան ու խիստ դարձաւ: Իսրայէլի բնակչութեան աճի հետ մեկտեղ փարաւոնը եբրայեցի մանկաբարձներուն պատուիրեց թոյլ տալ աղջիկ նորածիններուն ապրել, բայց տղայ նորածիններուն՝ սպանել: Երբ փարաւոնը հասկցաւ, որ իր ծրագիրը չի գործէր, ան հրամայեց բոլոր տղաներուն գետը նետել:

Այստեղ հարց կ'առաջանայ, թէ ինչո՞ւ Աստուած թոյլ տուաւ ասիկա: Արդեօք այս դաժան ստրկութիւնն իսկապէս անհրաժե՞շտ էր: Ո՞րն էր Իսրայէլի ստրկութեան երկար շրջանի նպատակը: Գուցէ ժողովուրդը Աստուծոյ կամքը սխալ՞ հասկցած էր:

Երկու հիմնական պատճառ կայ, որով կարող ենք պնդել որ եբրայեցիները Աստուծոյ կամքը սխալ չէին հասկցած: Նախ՝ Աստուած յատուկ կերպով Յակոբին պատուիրած էր Եգիպտոս իջնել, երբ սովը գագաթնակէտին հասած էր: Սակայն, նոյնիսկ աւելի վաղ, Աստուած Աբրահամին ըսած էր, որ իր սերունդը 400 տարի պէտք է ստրկութեան ենթարկուի մէկ այլ ազգի կողմէ: Ամորհացիներու անօրէնութիւնը դեռ չէր լցուած, որ Աստուած Իր դատաստանը իրականացնէր անոնց վրայ: Անոնք տակաւին ապաշխարելու ժամանակ ունէին: Այնուհետեւ ժամանակ պիտի գայ, երբ այլեւս ապաշխարութեան առիթ պիտի չտրուի, այլ միայն դատաստան, քայց մինչեւ այդ ժամանակի հասնելը, Աբրահամի սերունդը պէտք է հեռանար այդ երկիրէն:

Սակայն, կայ եւս մէկ պատճառ: 19-րդ դարուն մէջ, Ամերիկացի գրող՝ Ճէյմս Պար Ուոլքըրը «Փրկութեան ծրագրի փիլիսոփայութիւնը» անունով գիրք մը գրեց: Այնտեղ ան պնդեց քրիստոնէական յայտնութեան ճշմարտութիւնը եւ ցոյց տուաւ, որ սուրբգրութեան մէջ բացայայտուած փրկութեան ծրագիրը միակ հնարատր ուղին էր, որով Աստուած կարող է Իր Անձը մարդկութեանը յայտնել:

Աստուած կարիք ունէր Իրեն նուիրուած ազգի մը, որպէսզի անոնց միջոցով Իր Անձը մարդկութեանը յայտնէր: Եթէ միայն մէկ հաւատացող մարդ ըլլար, ապա ան կարող էր ճշմարտութեանը վկայ ըլլար, քանի դեռ ողջ է: Երբ ան մահանար, ապա այլեւս ուրիշ մարդ չէր գտնուի աստուածային ճշմարտութեան վկայ ըլլալու համար: Յորը այս ըսուածի դասական օրինակ է: Մենք ոչինչ չենք գիտեր անոր ընտանիքի հաւատքի մասին:

Անհրաժեշտ էր ժողովուրդ մը, որը կարող էր պահպանել ճշմարտութիւնը: Ասոր համար պէտք էր ազգը մը, որը իրար ամուռ բռնած ըլլար: Բայց ինչպէ՞ս ազգը իրար ամուռ բռնէ, որպէսզի Աստուած կարողանայ իրենց օգտագործել Իր նպատակներուն համար: Ի՞նչը մարդկանց կը միատրէ: Հաւանաբար ընդհանուր ժառանգութիւնը, մէկ մարդէ սերած ըլլալը, ընդհանուր լեզուն եւ գրականութիւնը:

Սակայն, եւս մէկ բան անհրաժեշտ է: Պէտք է լրացուցիչ ինչ որ բան, որը կը կապէ եթնիկ խումբին: Իսրայէլցիներուն միմեանց հետ կապող ուժեղ կապը իրենց պատմութեան մէջ ունեցած ընդհանուր տառապանքն է: Բոլոր Իսրայէլցիները տառապեցին, որպէս մէկ անձ. ոչ ոք չխուսափեց այն տառապանքը, որը փորձառեցին: Այս տառապանքը աւելի սաստկացաւ, երբ Մովսէսը գնաց փարաւոնի մօտ Աստուծոյ պատգամը փոխանցելու համար: Առաջիկայ մի քանի ամիսներուն մէջ, անոնք ե՛ր յոյսով կը լեցուէին ե՛ր յուսահատութեամբ: Երբեմն, այնպէս կը թուար որ իրենց ազատութիւնը այնքան մօտ է, եւ յոյս ունէին փրկուելու, սակայն փարաւոնը կը հրաժարէր իր տուած խոստումէն, եւ անոնք կրկին յուսահատութեան մէջ կ'իյնային:

Նոյնիսկ ազատ արձակուելէն ետք անոնց յոյսը կրկին մարեցաւ, երբ տեսան փարաւոնի կարգերը իրենց կը հետապնդեն: Միայն Կարմիր ծովը հատելէն ետք հասկցան, որ ապահովութեան մէջ են:

Ստրկութիւնէն ազատ արձակուիլն ու հրեական Չատիկի տօնակատարութիւնը մինչեւ օրս կը յիշուի հրեաներու կողմէ: Ամէն տարի հրեական Չատիկը կը միաբանէ աշխարհի հրեաներուն ու կը յիշեցնէ, որ իրենք ազգ մըն են, որը վերապրեց բնաջնջման բոլոր փորձերը:

Սակայն ասիկա չի նշանակէր, որ բոլոր Իսրայէլցիները Տիրոջը հաւատարիմ եղան: Սա կը նշանակէ, որ կար մի ազգ, որու մէջ ճշմարտութիւնը կրնար բնակիլ: Նոյնիսկ ազգի պատմութեան ամենամռայլ օրերուն մէջ տակաւին կար 7000 մարդ, ովքեր ծունկի չեկան իրենց շուրջը գտնուող կեղծ աստուածներուն:

Եգիպտոսի ստրկութիւնը այժմեական էր: Այն Աբրահամի, Իսահակի եւ Յակոբի սերունդներէն ազգ մը դուրս բերաւ, որը միակ Աստուծոյ ճշմարտութիւնը սերնդէ սերունդ պիտի փոխանցէր մինչեւ Մեսիայի գալուստը:

Սա հաշուի առնելով՝ մենք առաջիկայ սերտողութիւններուն մէջ պիտի շարունակենք քննարկել Ելից գիրքի պատգամը:

Տոն Սթորմըր

Մեծ նախաձեռնութիւնը

Չայնասփիւռէն ցնցող նորութիւն մը լսեցի: Միացեալ Նահանգներուն մէջ գիտնական մը կը փորձէ մարդու կրկնօրինակը ստանալ: Նախագահ Քլինթոնը հինգ տարուայ արգելք դրաւ այս փորձարկումներուն վրայ: Մինչ կը խորհէի լսածիս մասին երեւակայութիւնս շատ առաջ գնաց: Վերջերս, այս փորձարկումը ոչխարներու վրայ յաջողութեամբ կատարուած են:

Արդեօք աշխարհը ինչպիսի՞ վայր մը պիտի ըլլայ, եթէ սկսին մարդկանց քլոնավորումը: Ասիկա պիտի նշանակէր, որ մարդը պիտի կրնար իր կրկնօրինակը ստանալ, ընդհուպ մինչեւ իր աչքերու գոյնը: Ասիկա ի՞նչ կը նշանակէ: Արդեօք հեռաւոր, ոչ բարոյական ապագային մէջ, պիտի կրնա՞նք պահպանել մեր անձի կրկնօրինակը սառեցուած միջավայրի մը մէջ, որպէսզի օրկաններու անհրաժեշտութեան ժամանակ օգտագործէինք այն: Արդեօք ապագայ բանակները քլոնաւորուած զինվորներէ՞ պիտի կազմուին: Մենք իսկապէս կանգնած ենք արտառոց հնարաւորութիւններու սարսափելի եզրին:

Մեր անձնական կեանքերուն մէջ գուցէ թեքնողճիի անգուսպ յայտնագործութիւններն ու փորձարկումները չեն մեր սրտերը ապագայի նկատմամբ վախով լցնողը: Մենք աւելի անմիջական խնդիրներ ունինք, ինչպիսիք են՝ առողջութիւնը, յարաբերութիւնները, աշխատանքը կամ այլ փոփոխութիւնները, որոնք կը ստիպեն մեզի մտածելու, թէ ինչ պիտի ըլլայ մեզի հետ ապագային:

Աստուածաբանները հրաշալի բառ մը ունին, որը կարող է հանգըստացնել մեր հոգիները, երբ այս ամենի մասին կը սկսինք խորհիլ: Այդ բառը՝ կանխատեսելն է: Այն օգտագործուած է նկարագրելու այն փաստը, որ Աստուած միշտ այնտեղ է, Ան է ով նախաձեռնութիւնը Իր ձեռքը կը վերցնէ: Մինչ կը ճանապարհորդենք դէպի անյայտ ապագան, մենք կը տեսնենք, որ Աստուած արդեն այնտեղ է, Ան արդեն նախաձեռնած է Իր սեփական ռազմավարական գործողութիւնը: Աստուած նախաձեռնող է եւ ոչ թէ միայն Իր ստեղծագործութեան սոսկ արձագանքող: Այս միտքը ամփոփուած է Աստուածաշունչի առաջին երկու բառերուն մէջ «Սկիզբէն Աստուած...» (Ծննդոց 1:1): Աստուած

ստեղծեց աշխարհը, եւ պիտի աւարտէ այն ժամանակ, երբ Իրեն հաճելի ըլլայ:

Աստուած նախաձեռնեց մեր փրկութիւնը եւ այն պիտի հասցնէ իր աւարտին: «Ան որ ձեր մէջ բարի գործ մը սկսաւ, մինչեւ Յիսուս Քրիստոսին օրը պիտի կատարէ» (Փիլիպ. 1:6): «Ան առաջ մեզ սիրեց» (Ա Յովհ. 4:19):

Աստուած միշտ նախաձեռնութեան մէջ է եւ երբեք անակնալի չի գար մեղաւոր մարդկանց կողմէ կատարուած գործողութիւններով կամ մշակուած ծրագրերով: Եթէ ապագային այս տեսանկիւնէն նայինք, ապա մեր ամբողջ վերաբերմունքը կը սկսի փոխուիլ: Փոխանակ պարզապէս յոյս ունենալու, որ Աստուած ինչ-որ կերպ կարող է ինչ-որ բան ընել իրավիճակին ի պատասխան, մենք կը սկսինք մտածել, որ Ան արդէն նախաձեռնութեան մէջ է, եւ մեր խնդիրն է՝ հասկնալ, թէ որն է այն, եւ ըստ այդ առաջ շարժուիլ:

Աստուծոյ կանխատես ըլլալը ոչ միայն կը փոխէ ապագայի հանդէպ մեր վերաբերմունքը, այն նաեւ կը փոխէ մարդկանց նկատմամբ մեր վերաբերմունքը: Մենք երբ կը միանանք եկեղեցական նոր համայնքի կամ տնային խմբակի մը, կամ երբ կը հանդիպինք նոր մարդու մը հետ, մենք չենք հարցնէր. «Ի՞նչ ընեն, որ Աստուած այս խումբին կամ մարդուն փոխէ այնպէս ինչպէս ես կ'ուզեմ իրենց տեսնել»: Մենք պէտք է հասկնանք, որ Աստուած արդէն կ'աշխատի այդ խումբին կամ մարդուն մէջ: Այդ ժամանակ մեր հարցը այսպէս պէտք է հնչէ. «Ի՞նչ աշխատանքի մէջ է Աստուած այստեղ եւ ինչպէ՞ս կրնամ համագործակցիլ Իր սքանչելի ծրագրին մէջ այս խումբի կամ այս մարդու համար»: Ահա թէ ինչ նկատի ունէր Պօղոսը, երբ ըսաւ. «Մենք Աստուծոյ գործակից ենք» (Ա Կորնթ. 3:9):

Անձնական մակարդակին վրայ յուսադրող է իմանալը, որ Աստուծոյ հետ մեր ունեցած յարաբերութիւնը նույնպէս Իր կողմէ նախաձեռնուած է: «Ինչպէս մեզ անով աշխարհի սկիզբէն առաջ ընտրեց» (Եփես. 1:4):

Ապագան շատ անելի գրավիչ է, երբ գիտենք, որ Աստուած արդէն այնտեղ է եւ արդէն աշխատանքի մէջ է: Այն այդ ամէնը կանխատեսած է: Ի վերջոյ, ապագան շատ անելի մեծ ձեռքերու մէջ է, քան մեր,

ուստի եկէ՛ք դրականօրէն կեդրոնանանք այն բանի վրայ, ինչ Աստուած մեզ կանչած է հիմա, եւ վստահօրէն շարունակենք այն կատարել:

Ռէքս Տիրլալ

Կանչը, խոստումը եւ արձագանքը (Կող. 3:1-5)

Պօղոս առաքելի գրուածքներուն բնորոշ է հիմնաւորուած փաստարկները: Ան իր խօսքը կը սկսի հոգեւոր մեծ ճշմարտութիւններով ու իր միտքը հիմնաւորելով կը շարունակէ մինչեւ հասնի հաւատացեալներու գործնական կեանքին: Ան միշտ մէկ նպատակ կը հետապնդէ՝ կառուցել սուրբերուն, որպէսզի անոնք փորձառաքար ճանչնան լիովին կեանքը (տե՛ս Յովի. 10:10):

Եկէ՛ք հետեւինք անոր տրամաբանութեանը՝ սերտելով Կող. 3-րդ գլխի առաջին մի բանի համարները:

Կանչը

«Արդ եթէ Քրիստոսին հետ յարութիւն առիք, ուրեմն վերի բաները փնտռեցէք, ուր Քրիստոս կը նստի Աստուծոյ աջ կողմը: Վերի բաներուն վրայ մտածեցէք, ո՛չ թէ այս երկրին վրայիններուն: Վասն զի դուք մեռաք ու ձեր կեանքը պահուած է Աստուծոյ քով Քրիստոսին հետ» (Կող. 3:1-3):

Պօղոսը Կողոսիայի հաւատացեալներուն կը յիշեցնէ այն հիմնարար ճշմարտութիւնը, որու մասին անոնք վկայեցին իրենց մկրտութեան ժամանակ: Այդ ճշմարտութիւնը հետեւեալն էր. անոնք ոչ միայն Տէր Յիսուսի մահուանը միացան, այլեւ Անոր հետ յարութիւն առին: Ասիկա Աստուած Ինք կատարեց, եւ ասիկա մեր փրկութեան հիմքն է: Պօղոսն այս ճշմարտութիւնը աւելի մանրամասն կը նկարագրէ Հռովմ. 6:1-11-ի մէջ:

Ինչո՞ւ Աստուած ասիկա ըրաւ: Քանի որ ոչ միայն մեր մեղքերը մեզ Աստուծմէ բաժնեցին, այլ նաեւ մեր մեղքը՝ մեր ապստամբ ու փչացած բնոյթը, որմէ կ'առաջանան մեր մեղքերը: Սակայն Քրիստոսով Աստուած մեղաւոր մարդուն յարութիւն տուաւ: Սա շատ աւելին է, քան ներուած ըլլալը. մենք ոչ թէ պարզապէս ներուած մեղաւորներ ենք, մենք Քրիստոսով նոր արարածներ ենք (տե՛ս Բ Կորնթ. 5:17 եւ Եփես. 2:10):

Քանի որ այս ճշմարտութիւնը Աստուծոյ հետ մեր ունեցած յարաբերութիւններու հիմքն է, Երկինքը բաց է մեզի համար, եւ հետեւաբար Պօղոսը հաւատացեալներուն կոչ կ'ընէ ըսելով. «Վերի բաները փրճուողեցէք», այլեւս երկրին կապուած մի՛ ըլլաք (տե՛ս նաեւ Յովհ. 17:14):

Խնդիրն այն է, որ մենք չենք զգար, որ մեր մեղաւոր անձը ընդհանրապէս մահացած է: Մեր մեղաւոր բնոյթը իրականութիւն է, եւ մինչ Տիրոջ հետ կը շարունակենք մեր կեանքը, աւելի ակնյայտ կը դառնայ այս իրողութիւնը մեզի համար: Բայց Պօղոսը չի խօսիր այն մասին, թէ ինչ պէտք է զգանք, այլ այն, ինչ Աստուած ըրաւ հոգեւոր հարթակի վրայ: Ան կը նկարագրէ Աստուծոյ առջեւ մեր ունեցած դիրքը, եւ ոչ թէ մեր ներկայ վիճակը: Շատ կարեւոր է, որ մենք տարբերակենք Տիրոջ առջեւ մեր ունեցած դիրքը, որպէս Իր փրկուած զաւակները:

Խոստումը

«Երբ Քրիստոս՝ մեր կեանքը՝ յայտնուի, այն ատեն դուք ալ անոր հետ փառքով պիտի յայտնուիք» (Կող. 3:4):

Պօղոսը հաւատացեալներուն կը վստահեցնէ, որ երբ Քրիստոսը յայտնուի անոնք լիովին ազատ պիտի ըլլան մեղքէն: Նոյն մտքի մասին կը խօսի նաեւ Յովհաննէսը.

«Սիրելիներ՛, հիմա մենք Աստուծոյ որդիներն ենք եւ տակաւին յայտնի չէ թէ ի՞նչ պիտի ըլլանք. բայց գիտենք թէ երբ անիկա յայտնուի, անոր պէս պիտի ըլլանք. վասն զի զանիկա պիտի տեսնենք՝ ինչպէս որ է» (Ա Յովհ. 3:2):

Քրիստոսն այժմ մեր կեանքն է, այսինքն՝ Ան է այն կեանքը, որը Սուրբ Հոգիի միջոցով մեր մահացած հոգին յաւիտենական կեանքի համար յարութիւն առաւ: Այս կեանքը ստանալը կը նշանակէ վերըս-

տին ծնուիլ: Երբ Տէր Յիսուսը փառքով վերադառնայ եւ աշխարհը տեսնէ զինք, այն ժամանակ մեր կեանքի մէջ եղած փառքը տեսանելի պիտի ըլլայ ամենուն:

Արձագանքը

«Ուստի ձեր երկրաւոր անդամները սպաննեցէք. պոռնկութիւնը, պղծութիւնը, անսանձ կիրքը, չար ցանկութիւնը եւ ազահութիւնը, որ կռապաշտութիւն է» (Կող. 3:5):

Այս համարէն կրնանք տեսնել, որ Պօղոսը լիովին տեղեակ էր, որ մեղքը դռնուս առկայ է մեր մէջ, եւ որ այս կեանքի մէջ այն հզօր ուժ է, որու հետ պէտք է հաշուի նստիլ: Բայց քանի որ հաւատացեալները Քրիստոսի հետ մեռան եւ յարութիւն առին, ապա Պօղոսը իր ընթերցողներուն կոչ կ'ընէ սպանել մեղաւոր բնութիւնը: Հռովմ. 6-րդ գլխուն մէջ ան նոյն յորդորը կուտայ ըսելով. «Ուստի ա՛լ մեղքը թող չքազաւորէ ձեր մահկանացու մարմնին վրայ, որ անոր ցանկութիւններուն հնազանդիք» (Հռովմ. 6:12):

Պօղոսը, իհարկէ նկատի չունի, որ մարդկային կամքի ուժով կարող ենք արդար դառնալ: Իր ըսածը հետեւեալն է. քանի որ հաւատացեալներս Տիրոջ կողմէ փրկուեցանք ու Հոգիին կողմէ կնքուեցանք, ուրեմն մենք կարող ենք եւ պէտք է քալենք յարութիւն առած կեանքով, որը Ան մեզ հաղորդեց: Ասիկա յստակ գրուած է Հռովմ. 8: 8:12-14-ի մէջ:

«Ապա ուրեմն, եղբայրներ՛ր, պարտական ենք, ո՛չ թէ մարմնին՝ մարմնաւորապէս ապրելու համար. վասն զի եթէ մարմնաւորապէս ապրելու ըլլաք, պիտի մեռնիք. բայց եթէ Հոգիով մարմնին գործերը սպաննէք, պիտի ապրիք: Վասն զի անոնք որ Աստուծոյ Հոգիովը կ'առաջնորդուին, անոնք Աստուծոյ որդիներն են» (Հռովմ. 8:12-14):

Մենք մեր ուժով չենք կրնար յաղթել մեր բնութեան մեղաւոր հակումներուն. այն մէկ օրուայ մէջ չի վերանար: Մեզ պատուիրուած է անընդհատ փնտռել ու հետեւել Սուրբ Հոգիի առաջնորդութեանը, որպէսզի մեղքն իր վերահսկողութեան տակ չվերցնէ մեզ: Ան կարող է փոխակերպել մեր կեանքը, որպէսզի Տէր Յիսուս Քրիստոսի յարութիւն առած կեանքը աւելի ու աւելի տեսանելի ըլլայ մեր մէջ:

Կոչն այն է, որ ապրենք այնպէս, կարծես թէ Երկինքի դուռը բաց

է, Անոր խոստումն այն է, որ մենք ամբողջութեամբ պիտի փոխուինք, երբ Ան վերադառնայ, եւ մեր արձագանքը պէտք է այն ըլլայ, որ պատրաստ ենք այս մեղաւոր բնութիւնէն հեռանալու ու Սուրբ Հոգիին առաջնորդութեանը անսալու, որպէսզի Տէր Յիսուսը թագաւորէ մեր մէջ եւ մեր միջոցով:

Նէյլ Պուքման

Մեղքով՝ մահ, Քրիստոսով՝ կեանք

Եփես. 2:1-9

Այս համարներուն մէջ Պօղոս առաքեալը գեղեցիկ կերպով կը ներկայացնէ բոլոր մարդկութեան երկու տարբեր վիճակները: Առաջին մասը կը նկարագրէ մարդուն վիճակը՝ փրկուելէն, ապաշխարելէն, վերլստին ծնանելէն առաջ, եւ երկրորդ մասը՝ փրկուելէն ետք:

Առաջին չորս համարները մեղաւոր մարդուն վիճակը կը նկարագրեն – բնական վիճակը՝ որ տակաւին Աստուծոյ հանդիպած չէ, մեղքերու եւ յանցանքներու մէջ մեռած է: Մեղաւորին հոգին մեռած է, եւ այն անձը որ մեռած է իր շուրջիններուն հետ յարաբերութիւն եւ հաղորդակցութիւն չի կրնար ունենալ: Աստուած երբ Ադամն ու Եւան ստեղծեց, ըսաւ անոնց որ եթէ Կենաց Ծառի պտուղէն ուտեն պիտի մեռնին: Անոնք անհնազանդ գտնուելով կերան, սակայն ֆիզիքապէս չէ որ մեռան, այլ՝ հոգեպէս, Աստուծոյ հետ իրենց ունեցած հաղորդակցութիւնը եւ յարաբերութիւնը դադրեցաւ: Մեղաւոր մարդը Աստուծոյ հետ հաղորդակցութիւն, յարաբերութիւն չունի, որովհետեւ մեղքի մէջ ան մեռած է: Երկրորդ համարը կ'ըսէ թէ մեղաւորը որ մեռած է մեղքի մէջ կը քալէ: «Քալել» բառը Աստուծոյ խօսքին մէջ «կեանք», «ապրիլ» կը նշանակէ: «Դուք որ ատենոք կը քալէիք այս աշխարհի բռնած ճամբովը, օդին իշխանին ուզած բաները կ'ընէիք»: Ուրեմն ի՞նչ է մեռածը եւ ի՞նչ է որ կը քալէ, կ'ապրի: Մեղաւորը որ ֆիզքապէս կ'ապրի, իր մտքովը կ'ապրի ու մտքի ցանկութիւններով կը կառավարուի, անոր հոգեւոր կեանքն է որ մեռած է: Ուրեմն մեղաւորը իր մարմինին համար կ'ապրի ու մրտքին ուզածը կ'ընէ, ան Աստուծոյ համար, Աստուծոյ հետ կեանք չունի:

Ունեցած կեանքը իր անձին համար է: Առաքելալը կ'ըստ թէ մենք այդպէս էինք, մեր մտքին ու մարմնին ուզածը կը կատարէինք, բնութեամբ բարկութեան որդիներ էինք: Այս կը նշանակէ որ մենք աշխարհի ստեղծագործութեան ժամանակէն բարկութեան որդիներ ենք: Ադամի որդիներ ըլլալով, Ադամով մեղանշած ենք, ուրեմն բնութեամբ մեղաւոր ծնած ենք եւ այդ պատճառով է, որ մեղք կը գործենք:

Առաքելալը մեր անցեալը ներկայացնելէ ետք կը խօսի մեր ներկային մասին: 4-րդ եւ 5-րդ համարներուն մէջ այսպէս կ'ըստ. «Բայց Աստուած որ մեծ է ողորմութիւնով, իր առատ սիրոյն համար որով մեզ սիրեց, երբ յանցանքներու մէջ մեռած էինք, մեզ Քրիստոսի հետ կենդանացուց»: Մեռած էինք, մեղաւոր էինք, մեր ցանկութիւններուն կը ծառայէինք, բարկութեան որդիներ էինք, այդ օդի իշխանին՝ սատանային գերիներն էինք: Մեղաւորը կը խորհի թէ ինք ազատ է, սակայն սատանայի գերին է: Այդ պատճառով Յիսուս ըսաւ որ ան ով Որդին կ'ընդունի անիկա ճշմարտապէս ազատ է, բայց ան որ Յիսուս Քրիստոսի բերած փրկութիւնը չ'ընդունիր անիկա սատանայի գերին է, սատանայի ծառան է: Եթէ մեղաւորը այս հասկնայ պիտի չուզէ շարունակել իր մեղաւոր կեանքը, քանի որ սատանան ինչ որ ընել տալ ուզէ մեղաւորին ընել կուտայ: Չէ՞ք հանդիպած շատ մը անդարձ հոգիներու որոնք վատ սովորութիւններ ունին, զգուած են, ձանձրացած են, չեն ուզէր ապրիլ այս կեանքը, սակայն կը շարունակեն, քանի որ իրենց աստուածը սատանան է, օդի իշխանն է, ան իրենց ընել կուտայ, եւ իրենք ալ խեղճ գառնուկի նման սատանային հրամայածը լիով կը կատարեն, որովհետեւ անոր գերի են, անոր ծառան են, բայց հաւատացեալը սատանային ծառայ չէ: Աստուծոյ ողորմութիւնը մեծ է, որ Անոր սէրը առատ է մեզի հանդէպ:

Այսօր աշխարհի վրայ ամէն բան աւելի առատ է քան տարիներ ու դարեր առաջ: Աւելի գիտութիւն կայ, աւելի դրամ կայ, աւելի ուսում կայ, աւելի շատ բաներ կան: Վերջերս թերթին մէջ կը կարդայի, թէ գալիք հինգ տարիներու ընթացքին մարդոց գիտութիւնը պիտի կրկնապատկուի: Կ'ըսուի թէ մինչև 1995, գիտական շատ յառաջացում եւ փոփոխութիւններ պիտի ըլլան: Աշխարհը արագ յառաջացումի մէջ է ամէն տեսակէտով, բայց նոյն ատեն ան կը տառապի սիրոյ չքաւորութենէն: Մարդկութիւնը կարօտ է սիրոյ: Կը տեսնենք թէ մարդոց մէջ սէր չկայ:

Բայց Աստուած մեզ սիրեց, մեր մեռած վիճակէն մեզ կենդանացուց, մեր մեղքերէն յարուց ու մեզի կեանք շնորհեց, ու հաւատացեալը որու Աստուծոյ սէրը հասած է, անհկա կենդանացած է եւ ունի յաիտենական կեանք: Այս փրկութիւնը որ կը ստանանք մեղմէ չէ, այլ՝ Իր շնորհքով է որ կը փրկուինք, հաւատքի միջոցով, եւ այս Աստուծոյ պարգեւն է մեզի: Ուրեմն մենք մեր գործերովը չէ որ կը փրկուինք եւ այդ՝ որպէսզի մէկը չպարծենայ. ոչ որքի կարողութիւնը, ոչ որքի գիտութիւնովը, ոչ որքի մեծութիւնովը չէ, հապա Աստուծոյ առատ ողորմութիւնովն է, որ մեզ սիրեց ու մեզ փրկեց, ինչո՞վ – հաւատքով:

Հաւատացեալին ամեամեծ երգը այս է. «Մեռած էի, բայց հիմա կ'ապրիմ, կոյր էի, բայց հիմա կը տեսնեմ, կապուած էի բայց հիմա ազատ եմ, սատանային կը ծառայէի, բայց հիմա Աստուծոյ զաւակ եմ»: Այս է տարբերութիւնը, փրկութիւնը գործերէն չէ, այլ՝ Քրիստոսի առատ ողորմութեամբ է: Բան մը որ առատ է բոլորին կը հասնի սակայն բան մը որ քիչ է բոլորին չհասնիր, օրինակի համար ինչպէս գիտենք այն երկիրներու մէջ ուր պատերազմի պատճառով ուտելիքի նեղութիւն կայ մարդիկ շարքի կը կենան, կը սպասեն որ իրենց օրուայ ուտելիքը ճարեն. բայց Աստուծոյ սէրը առատ է, սպասելու պէտք չ'ունիս, մխրճուէ Անոր մէջ, նետուէ Անոր գիրկը ու Իր առատ սիրով ներում պիտի շնորհէ քեզի ու քեզ Իր զաւակը պիտի ընէ: 5-րդ համարը կ'ըսէ, որ երբ յանցանքներու մէջ մեռած էինք Քրիստոս մեզ կենդանացուց, մեզի նոր կեանք տուաւ, յաիտենական կեանքը տուաւ: Պօղոս առաքեալ կ'ըսէ. «Մեռած էի ու հիմա կ'ապրիմ եւ այս կեանքը որ կ'ապրիմ ես չէ որ կ'ապրիմ, հապա Քրիստոս՝ որ իմ մէջս կ'ապրի»: Այս է հաւատացեալին կեանքը, ոչ թէ մեռած, ոչ թէ սատանայի ծառայ, հապա Քրիստոսի՝ որ իր մէջ կ'ապրի: Երանելի ենք եթէ այս վկայութիւնը ունինք. «Մեռած էի, բայց հիմա կենդանի եմ, սատանային կամքը կը կատարէի, բայց հիմա Աստուծոյ զաւակն եմ»: Ամէն:

Քաղուած՝ «Հատընտիր հոգեւոր
պատգամներ» գիրքէն
Վեր.՝ Հապիպ Ալաճաճի

Չմեռը Հայաստանի մէջ

Տարիներ առաջ ձմռանը Հայաստան այցելեցի, երբ ջերմաստիճանը մինչեւ -25 կը հասներ:

Կիրակի առաւօտեան մը հրաւիրուած էի Երեւանի եկեղեցիներէն մէկուն մէջ քարոզելու: Չմռան առաւօտ էր, -12 աստիճան, եւ միեւնոյն ժամանակ ձիւն կը տեղար: Մինչ եկեղեցաշէնքին կը մօտենայի կիւն մը՝ իր երեխային գրկած, մօտեցաւ ինձ՝ գումար մուրալու նպատակով: Ես ամչցայ ամբոխին առջեւ դրամապանակս հանելու, ուստի խնդրեցի իրեն ներս մտնել՝ խոստանալով, որ ծառայութիւնէն ետք կը հանդիպիմ իրեն հետ:

Երբ ժողովմ աւարտուեց, երէցներն ու հովիւր հրաւիրեցին զիս կողքի սենեակ բաժակ մը սուրճ խմելու համար: Մենեակին մէջ մօտ տասը անձ կար: Դուռը գոցուեցաւ, եւ մեզ ուտելիք հիւրասիրեցին:

Դուռը թակեցին: Ինչ-որ մէկը կանչեց ըսելով, թէ դուրսը կիւն մը կեցած կը սպասէ մեր հիւրին հետ հանդիպելու համար: Անմիջապէս յիշեցի, որ խնդրած էի այդ կնոջը ինձի սպասել: Հովիւր բարկացաւ եւ բղաւեց՝ ըսելով, թէ սա մուրացկանի տուն չէ, եւ ան պէտք է հեռանայ: Մեր զրոյցն ու աղօթքն աւարտելէ ետք ես անմիջապէս դուրս եկայ զինք փնտռելու: Շէնքին մէջ ոչ ոք չկար: Ես դուրս եկայ, ձիւնը դեռեւս կը տեղար: Երբ դարպասներէն դուրս եկայ, այնտեղ, ձախ մայքին վրայ տեսայ որ այս կինը նստած էր ձիւնին մէջ: Երեխան, որը կուրծքին վրայ քունի անցած էր, միզած էր մօրը հագուստներուն վրայ: Մինչեւ հիմա կը յիշեմ այդ տեսարանը, եւ երբեք չեմ կրնար իմ մտքէս հանել այն: Ան նայեցաւ ինձի եւ ըսաւ, թէ հովիւր շատ հաճելի մարդ մըն է, ով շատ անգամ օգնած էր զինք: Ան տանը չորս գաւակ ունէր, եւ անոնք ձմռանը սնունդ եւ ջերմութեան միջոց չունէին:

Արդեօք կուգէ՞ք օգնել մեզ օգնելու անոնց, որոնք տառապանքներու ու չքաւորութեան մէջ են: Օգնեցէ՛ք մեզ, որպէսզի Սուրբ Ծննդեան օրերուն մէջ կարիքաւոր ընտանիքներուն կարողանանք ջերմութեամբ ու սնունդով ապահովել: